"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଏହି ବିଚାର କର ଯେ ମୋ ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଛି ତାହା କିପରି ସଫା ହେବ, କାରଣ ଛୁ□ି ଉପରେ ଜଙ୍କ ଲାଗିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚୁମ୍ବକ ଟାଣିପାରିବ ନାହିଁ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମକୁ ପୁରୁଷୋ□ମ ହେବା ପାଇଁ କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ?

ଉ□ର:- କର୍ମାତୀତ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ। କୌଣସି ବି କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଡକୁ ବୁଦ୍ଧି ନ ଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ ବନ୍ଧନ ନିଜ ଆଡକୁ ଆକର୍ଷିତ ନ କରୁ। ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହୁ। କାହା ସହିତ ବି ମନର ଆସକ୍ତି ନ ରହୁ। ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର, ପର ଚିନ୍ତନ ପରଦର୍ଶନରେ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ। ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର।

ଗୀତ:- ଜାଗ ସଜନିଆଁ ଜାଗ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଗୀତ ଶୁଣିଲ ? କାହିଁକି ନା ବାବା ଏବେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ କରାଉଛନ୍ତି। ତୁମକୁ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି। ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମାର ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନ ଥିବ। ତେବେ ପୁଣି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କିପରି ରହିପାରିବ ? ଏକଥା ବାବା ହିଁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ଶରୀର ସହିତ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ। ଶରୀର ବିନା ତ ଆତ୍ମା କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ମୁଁ କେଉଁଠାର ନିବାସୀ, କାହାର ସନ୍ତାନ ଅଟେ। ଏବେ ତୁମେ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣିଛ। ସବୁ ଅଭିନେତା ହେଉଛନ୍ତି ପାର୍ଟଧାରୀ। ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ କେବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି। ବାବା ବିସ୍ତାରରେ ବୁଝାଉନାହାନ୍ତି, ସାରାଂଶରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ସାରାଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏପରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରୁ ନେଇ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାପଡିଯାଉଛି ଯେ କିପରି ଆମର ଅଭିନୟ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି। ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା କିଏ, ତାଙ୍କର ଏହି ଡ୍ରାମାରେ କ'ଣ ଅଭିନୟ ରହିଛି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବାବା ହେଲେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ, ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା, ଦୁଃଖହ□ା ସୁଖକ□ା ଅଟନ୍ତି। ଶିବ ଜୟନ୍ତୀର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି। ନିଶ୍ଚୟ କୁହାଯିବ ଯେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ। ଖାସ୍ ଭାରତରେ ହିଁ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି। ଯେଉଁ-ଯେଉଁ ରାଜତ୍ୱ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କର ଅତୀତ ଇତିହାସ ଭଲ ଥାଏ ତାଙ୍କର ଷ୍ଟାମ୍ପ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି। ଏବେ ଶିବଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି। ବୁଝାଇବା ଦରକାର ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୟନ୍ତୀ କାହାର ? କାହାର ଷ୍ଟାମ୍ପ ତିଆରି କରିବା ଦରକାର ? କୌଣସି ସାଧୁ-ସନ୍ଥ ଅଥବା ଶିଖ୍‌ମାନଙ୍କର, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଅଥବା ଇଂରେଜମାନଙ୍କର କୌଣସି ଭଲ ଦାର୍ଶନିକ ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଷ୍ଟାମ୍ପ ତିଆରି କରାଇଥା'ନ୍ତି। ଯେପରି ରାଣା ପ୍ରତାପ ଆଦିଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି। ବାସ୍ତବରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ହିଁ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍ ହେବା ଦରକାର, ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ବାବା ନ ଆସିଲେ ସଦ୍‌ଗତି କିପରି ହେବ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ରୌରବ ନର୍କରେ ଉବୁଟୁବୁ ହେଉଛନ୍ତି। ସବୁଠାରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ହେଲେ ଶିବବାବା, ପତିତ-ପାବନ। ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି। ବାବା ହିଁ ଆସି ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି। ସେ ଆସିବା ପରେ ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେହି ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ରହିବା ଉଚିତ୍। ଷ୍ଟାମ୍ପ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କର କିପରି କରିବେ ? ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତ ଶିବଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି। ସେ ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି। ଶିବଙ୍କର ହିଁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ମନ୍ଦିର କରିଥା'ନ୍ତି। ସୋମନାଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ରହିଛି ନା। ଭାରତବାସୀ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା କାରଣରୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଶିବ କିଏ ଯାହାଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛୁ, ତାଙ୍କର କ□ବ୍ୟ ତ' ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି। ରାଣା ପ୍ରତାପ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ କରିଥିଲେ, ତାହା ତ' ହିଂସା ହେଲା ନା। ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ହେଉଛନ୍ତି ଡବଲ ହିସଂକ। ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଏହା ମଧ୍ୟ ହିଂସା ଅଟେ ନା। ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ ଡବଲ ଅହିଂସକ ଥିଲେ। ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଥିଲେ ହିଁ ଅର୍ଥ ସହିତ ଷ୍ଟାମ୍ପ ତିଆରି କରିବେ। ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-

ନାରାୟଣଙ୍କ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍ ରହିବ । ଶିବବାବାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ତ’ ସେଠାରେ ରହିବ ନାହିଁ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ହିଁ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍ ରହିବ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ସେହି ଷ୍ଟାମ୍ପ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛନ୍ତି ତ୍ରିମୂ□ ଶିବ । ତାହା ତ’ ଅବିନାଶୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ଭାରତକୁ ଅବିନାଶୀ ରାଜ-ଗଦି ଦେଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମାୟା ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିବା କାରଣରୁ ଭାରତବାସୀ କେତେ ଭୁଲ୍ କରି ଆସିଲେ । ଶିବବାବା କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି ଏକଥା କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଶିବଜୟନ୍ତୀର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ନିଜ ଉପରେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୟା କର । ଶିକ୍ଷକ ପାଠପଢାଇଥା’ନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଦୟା ହେଲା ନା । ଇଏ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଶିକ୍ଷକ ଅଟେ । ତୁମକୁ ପଢାଉଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ନାମ ପାଠଶାଳା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ ୟୁନିଭରସିଟି ଅଟେ । ବାକି ତ ସବୁ ହେଉଛି ମିଛ । ସାରା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ତ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏକ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ୟୁନିଭରସିଟୀ ରହିଛି, ଯିଏ ସାରା ବିଶ୍ୱର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଟେ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସୁଖକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ହେଲା ନା, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଡର ନାହିଁ । ଏହା ତ’ ବୁଝାଇବାର କଥା ଅଟେ । ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ କେହି କାହାରି କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ନଥାନ୍ତି । ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମରେ ଆରମ୍ଭରୁ ରାଜତ୍ୱ ଚାଲୁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ’ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଯେବେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଅନ୍ଦାଜରେ ହୋଇଯିବେ ସେବେ ରାଜତ୍ୱ କରିପାରିବେ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି— ସାରା ବିଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାର କଥା ଅଟେ । ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ଏହି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି— କୃଷ୍ଣ, ନାରାୟଣ, ରାମ ଆଦିଙ୍କର କଳା ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହାତରେ ଧରି ବୁଝାଅ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମ-ସୁନ୍ଦର କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ପୁଣି ଶ୍ୟାମ କିପରି ହେଉଛନ୍ତି ? ଭାରତ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଏବେ ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ନର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ କଳା, ସ୍ୱର୍ଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋରା । ରାମ ରାଜ୍ୟକୁ ଦିନ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ରାତି କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ— ଦେବତାମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି କଳା କରିଛନ୍ତି । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ତୁମେ ଏବେ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ସେମାନେ ନାହାଁନ୍ତି, ତୁମେ ତ’ ଏଠାରେ ବସିଛ ନା । ଏଠାରେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଅଛ, ପୁରୁଷୋ□ମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ବିକାରୀ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁମର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ହିଁ ନାହିଁ, ହଁ, ଏବେ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନଥିବାରୁ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ସହିତ ମଧ୍ୟ ମନ ଲାଗିଯାଉଛି । କର୍ମାତୀତ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଆବଶ୍ୟକ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମା, ତୁମର ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କ ସହିତ କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଓହୋ ! ବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସାହ କାହା ପାଖରେ ରହୁ ନାହିଁ । ମାୟା ବାରମ୍ବାର ଦେହ-ଅଭିମାନର ବଶୀଭୂତ କରିଦେଉଛି । ଯେହେତୁ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶିବବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେହି ଆକର୍ଷଣ, ସେହି ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର ନା । ଜଙ୍କ ଲାଗିନଥିବା ଛୁ□କୁ ତୁମେ ଚୁମ୍ବକ ଆଗରେ ରଖିଲେ ତୁରନ୍ତ ଲାଖିଯିବ । ଟିକିଏ ହେଲେ ଜଙ୍କ ରହିଲେ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଆକର୍ଷଣ ହେବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠି ଜଙ୍କ ନଥିବ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଚୁମ୍ବକ ଟାଣିବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଲେ ପିଲାମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ବିକାର ରୂପୀ ଜଙ୍କ ଥିଲେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ଆମର ଛୁ□ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆକର୍ଷଣ ହେଉ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଜଙ୍କ ଲାଗି ରହିଛି । ତୁମେ ଅଧିକ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେଲେ ବିକର୍ମ ଭସ୍ମ ହେବ । ଆଚ୍ଛା, ପୁଣି ଯଦି କୌଣସି ପାପ କରିବ ତେବେ ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବ । ଜଙ୍କ ଲାଗି ରହିଛି,

ତେଣୁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିବା ଦ୍ୱାରା ଜଙ୍କ ଲାଗିଯିବ । ତେଣୁ ସେହି ଆକର୍ଷଣ, ସ୍ନେହ ରହୁ ନାହିଁ । ଜଙ୍କ ସଫା ଥିଲେ, ସ୍ନେହ ରହିବ, ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଚେହେରା ହର୍ଷିତ ରହିବ । ତୁମକୁ ଭବିଷ୍ୟରେ ଏହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେବା ନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ବିକାରୀ କଥାବା□। ହେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ହିଁ ବିଛିନ୍ନ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ଚମକ ଥିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଟିକିଏ ହେଲେ ସ୍ନେହ ରହୁ ନାହିଁ । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରୁଥିବେ ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିବ । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ରହିବ । ଏହି ସନ୍ତାନ ଭଲ ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛି ଓ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହୁଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଥାଏ । ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିଥାନ୍ତି, ଆମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପାପ ତ' ହେଉ ନାହିଁ । ଯାଦ ନ କଲେ କଳଙ୍କ କିପରି ଛାଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟହ ଚାର୍ଟ ରଖିଲେ ଜଙ୍କ ଛାଡିଯିବ । ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସ□ୱପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ଜଙ୍କ ଛଡାଇବା ଦରକାର । ଜଙ୍କ ଛାଡୁଛି ଏବଂ ଚଢୁଛି ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ତେବେ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ନ ରହିଲେ କିଛି ନା କିଛି ପାପ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଜଙ୍କ ସଫା ନକରି ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ନଚେତ୍ ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦଣ୍ଡ ବି ମିଳିବ, ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ବାକି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ କ'ଣ ମିଳିଲା ? ଏପରି କର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ପାପ ଚଢିବ । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜର ପାପକୁ ଲାଘବ କରିବାର ଖିଆଲ ରଖ । ଖିଆଲ କରୁ ନଥିଲେ ବାବା ଜାଣିବେ ଯେ ଏହାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟତା ଦରକାର । ଭଲ ଚରିତ୍ର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ତ ଗାୟନ କରାଯାଉଛି । ଏହି ସମୟର ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ଚରିତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି, ସେହିଁ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ଜଣେ । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ପବିତ୍ର କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଗାତ ଭିତରେ ଯାଇ ବସୁଛନ୍ତି, ଏହା ଅପେକ୍ଷା ଗଙ୍ଗାରେ ଯାଇ ବସିଲେ ତ' ସଫା ହୋଇଯିବେ କାହିଁକି ନା ପତିତ-ପାବନୀ ଗଙ୍ଗାକୁ କହୁଛନ୍ତି ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଯେବେ ଘରକୁ ଯିବେ ସେବେ ଅଭିନୟ ପୂରା ହେବ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଘର ହେଉଛି ନିର୍ବାଣଧାମ । ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି କେଉଁଠୁ ଆସିଲା ? ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି ନା, ଏହାପରେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ବସିଯାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ତ' ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସେସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ, ଏକ ହିଁ ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ରହିଛି, ଯେବେକି ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ସ୍ୱଚ୍ଛ ହୋଇ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ, ବାକି ଯେଉଁମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ନାହିଁ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ । ଆରମ୍ଭରୁ ଦଣ୍ଡର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର କରାଇଥିଲି । ପୁଣି ପଛକୁ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ଦେଖିବେ ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ ନ କରିବା କାରଣରୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଏବଂ ରଚନାର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଛୁ□ୱକୁ କିରୋସିନି ତେଲରେ ପକାଇଲେ ଜଙ୍କ ଛାଡିଯାଏ, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ଯାଦରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ଜଙ୍କ ଛାଡିଯାଏ । ନଚେତ୍ ସେହି ସ୍ନେହ, ସେହି ଆକର୍ଷଣ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିବ ନାହିଁ । ସବୁ ସ୍ନେହ ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାଲିଯିବ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯାଇ ରହିଥାନ୍ତି । କେଉଁଠି ବିକାରର ଜଙ୍କ ଲାଗିଥିବା ସଙ୍ଗ ଏବଂ କେଉଁଠି ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗ ରହିଛି । ଜଙ୍କ ଖାଇଯାଇଥିବା ଜିନିଷ ସଙ୍ଗରେ ରହିଲେ ସେଥିରୁ ମଧ୍ୟ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଯିବ । ଜଙ୍କ୍ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ପବିତ୍ର ହେବେ । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ବହୁତ ଜୋରରେ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗି ରହିଛି । ଏବେ ଚୁମ୍ବକ ସଦୃଶ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯେତେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ମୋ ସହିତ ରହିବ ସେତେ ଜଙ୍କ୍ ସଫା ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ତ' ସ୍ଥାପନା ହେବ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ବହୁତ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ରହିବ, ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଉପରୁ କେହି ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ

ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସମସ୍ତ ଆଧାର ପାଠପଢ଼ା ଉପରେ ରହିଛି ଓ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ ଉପରେ ରହିଛି । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ବାହାରକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଜଙ୍କ୍ ଲାଗିଯାଏ । ଏଠାରେ ସବୁ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ଜୀବଦଶାରେ ରହି ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ସତ୍‌ର ସଙ୍ଗ ମିଳିଛି । ଆମେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ରହୁଛୁ । ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ତ' ଜାଣିଛ ନା । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି, କର୍ମ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ, ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ଅଗ୍ରଗତି କରିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳର ନ ହୋଇଥିଲେ ପୁଣି ଦେବତା କୁଳକୁ କିପରି ଆସିବେ ? ବହୁତ ସହଜ ପଏ୍ସ୍ ଦିଆଯାଉଛି, ଯେପରି ତୁରନ୍ତ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ । ବିନାଶ କାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧିର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବେ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ତ' ନାହିଁ । ଦୈବୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତ' ପଞ୍ଚାୟତି ରାଜ୍ୟ ରହିଛି, ବୁଝାଇବାରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଜଙ୍କ୍ ସଫା ହୋଇଥିଲେ କାହାକୁ ତ ତୀର ଲାଗିବ । ପ୍ରଥମେ ଜଙ୍କ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦରକାର । ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ରାତି-ଦିନ ଆମେ କ'ଣ କରୁଛୁ ? ରୋଷେଇ ଘରେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମୟରେ, ରୁଟି ସେକିବା ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ, ବୁଲିବାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ତ' ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ପରଚିନ୍ତନ-ପରଦର୍ଶନ କଲେ ଆହୁରି ଜଙ୍କ ଲାଗିଥାଏ । ପରଚିନ୍ତନର କୌଣସି କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା !

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଯେପରି ବାବା ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ପାଠପଢ଼ାଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୟା କରିବାକୁ ହେବ । ପାଠପଢ଼ା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତ ଉପରେ ପୂରା-ପୂରା ଧ୍ୟାନ ଦେଇ, ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

(୨) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିତିଯାଇଥିବା ବିକାରୀ ପରଚିନ୍ତନର କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କୌଣସି ବି ପାପ କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଆତ୍ମାରୁ ଜଙ୍କ୍ ସଫା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନିଜର ସହଯୋଗୀ କରୁଥିବା ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହୁଅ ।

ସବୁଠାରୁ ବଡ ବଡ ଦାସୀ ପ୍ରକୃତି ହିଁ ଅଟେ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେବାର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ସର୍ବଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଦାସୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସହଯୋଗ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପ୍ରକୃତିଜିତ୍ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅବହେଳା ପଣିଆର ନିଦ୍ରାରେ ବା ଅଳ୍ପକାଳର ପ୍ରାପ୍ତିର ନିଶାରେ ବା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ନୃତ୍ୟରେ ମସ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଥାଅ ତେବେ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଚେକ୍ କର ଯେ ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତି, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସଂସ୍କାରର ଶକ୍ତି— ଏହି ତିନୋଟି ଯାଦ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ତ ?

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାପଦାଦାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ ତେବେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଗୁଣମୂରତ ହୋଇଯିବ ।